

Det er blevet, at de fattige i stort Tal er flyttet ind til Købstæderne; medens Landkommunerne er sluppet for disse trængende, og der maatte derfor naturligvis fra Købstæderne fremkomme Krav om at faa mere til Understøttelser, fordi de modtog de mange trængende fra Landkommunerne, som de maatte hjælpe, og som Loven ikke rummede Plads nok til at hjælpe. Jeg tvivler ikke om, at naar Skatterne nu omkring i Købstæderne paa Grund af dette Forhold stiger betydeligt, navnlig fordi de Købstæder, hvor Socialdemokratiet har Indflydelse, søger at praktisere Loven i videst muligt Omfang, og Følgen deraf bliver, at Skatterne stiger, vil Venstres og Højres Presse bruge det som afskrækkende Eksempel paa det socialdemokratiske System og raabe op om, hvorledes det ser ud under Socialdemokratiets Regimente. Dér stiger Skatterne! Det er en uforvarlig Økonomi o. s. v. Jeg tvivler ikke om, at vi faar dette at høre, efter at vi har anvendt Dyrtdsloven til Understøttelser blandt andet for dem, der er kommet ind fra Landkommuner, hvor man ikke har villet gøre Brug af Loven, men jeg haaber, at denne Omstændighed ikke skal foranledige, at man i Købstadkommunerne vil gøre mindre Brug af Loven. Tværtimod, jeg haaber, at man i videst muligt Omfang vil gøre Brug af Loven.

Der er et andet Forhold, som spiller ind her, og det er, at medens Folk, som ikke ejer Hus eller fast Bopæl ude i Landkommunerne, kan flytte derfra, findes der en Del, der ikke kan flytte, og det er de smaa Jordbrugere og de smaa Landhaandværkere. De er ikke saaledes i Stand til at flytte ind til Byerne, fordi de har en lille Bedrift, som de ikke saadan kan skille sig af med i en Haandevending. For dem vil denne Lov blive en Skuffelse. For deres Skyld er det netop, at man skal have denne Prisregulering frem, idet mange af disse Folk krymper sig ved at komme med Bønskrifter om at faa tildelt Understøttelser. Derfor vil denne Lov sikkert, lige saa lidt som de foregaaende Love, faa større Betydning for dem. Men jeg henstiller, som sagt, til den højtærede Minister, at han vil tage denne Gliden, som Venstre faktisk har maattet indlade sig paa i denne Sag lige fra det Øjeblik, da de i Oktober intet vilde give, til de senere kom til 9 Kr. og til 12 Kr., som en Spore til at fremkomme med et nyt Lovforslag i en bedre Skikkelse end det oprindelige Dyrtdslovsforslag.

Saa vil jeg til Slutning henstille til den højtærede Minister, og det gælder for

øvrigt hele den høje Regering, at Regeringen samtidig med, at vi nu faar denne Lov, som jeg erkender byder Kommunerne et Tilskud, der kan sætte dem i Stand til at raade Bod paa mange af de Skavanker, Dyrtden fremkalder, vil ledsage Lovens Udstedelse med energiske Bestræbelser for at sætte mange Arbejder i Gang for Statens Regning, og at den vil opmuntre Kommunerne til at sætte kommunale Arbejder i Gang. I saa Henseende er der — ogsaa paa Initiativ af Købstadforeningen — rettet en Henvendelse til Regeringen om at være Købstæderne behjælpelig med at tilvejebringe de nødvendige Midler til at faa saadanne offentlige Arbejder sat i Gang. Jeg retter en indtrængende Henstilling til Regeringen om, at disse Bestræbelser maa fremmes det mest mulige, fordi det selvfølgelig er langt bedre at skaffe Arbejde til de arbejdsløse end at skaffe dem Understøttelse.

Jeg vil slutte med at anbefale den foreliggende Flertalsindstilling til Godkendelse i Erkendelse af Sandheden i de Ord, som en ældre og erfaren Partifælle i det andet høje Ting har brugt ved en anden Lejlighed, at man skal spise, medens Maden er paa Bordet. Det er ikke os, der har staaet for Anretningen, men vi har hjulpet til saa godt, vi kunde, med at faa det mest mulige paa Bordet. Havde det staaet til os, var Anretningen og Spiseseddelen blevet bedre. Men der er ikke mere at faa, vel, saa tager vi det, der er os budt, og haaber, at Kommunalbestyrelserne vil bestræbe sig for at bringe det mest mulige ud af Loven.

Martin Hansen: Maa jeg først gøre et Par Bemærkninger til den sidste ærede Taler (Jacob Christensen). Det ærede Medlem udtalte sig igen om Skatteparagrafferne, og jeg skal i saa Henseende henvise ham til, hvad jeg udtalte, da Lovforslaget var til anden Behandling; det ærede Medlem vil dér finde alle fornødne Oplysninger. Det Ændringsforslag, som vi stillede endeligt, er de Paragraffer, vi nu staar i Begreb med at vedtage. Det er vore Ændringsforslag, som Landstinget har vedtaget, og som i Realiteten med en enkelt Undtagelse er i Overensstemmelse med det Forslag, den højtærede Minister forelagde. Der er ikke noget at plukke derved. Det ærede Medlem har ikke Ret i, at vi har forsøgt at forringe Skatteparagrafferne, vi har kun forsøgt at gøre dem nogenlunde forstaaelige, for der var megen Tvivl om, hvordan de skulde for-